

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2004

2009

Документ за разглеждане в заседание

04.03.2009

B6-0108/2009

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ

внесено вследствие на декларации на Съвета и на Комисията

внесено съгласно член 103, параграф 2 от правилника

внесено от Francis Wurtz, Ilda Figueiredo, Helmuth Markov и Kyriacos Triantaphyllides

от името на групата GUE/NGL

за приноса към пролетното заседание на Европейския съвет през 2009 г.
във връзка с Лисабонската стратегия

B6-0108/2009

Резолюция на Европейския парламент относно приноса към пролетното заседание на Съвета през 2009 г. във връзка с Лисабонската стратегия

Европейският парламент,

- като взе предвид съобщението на Комисията от 20 юли 2005 г., озаглавено „Общи действия за растеж и работни места: Лисабонската програма на Общността“ (COM(2005)0330),
- като взе предвид прилагането на Програмата на Общността от Лисабон за 2008 - 2010 г. (COM(2008)0881),
- като взе предвид съобщението на Комисията относно външното измерение на Лисабонската стратегия за растеж и трудова заетост (COM(2008)0874),
- като взе предвид съобщението на Комисията относно Изпълнение на структурните реформи по Лисабонската стратегия в контекста на Европейския план за икономическо възстановяване (COM(2009)0034),
- като взе предвид 27-те национални програми за реформи в рамките на Лисабонската стратегия, представени от държавите-членки,
- като взе предвид член 103, параграф 2 от своя правилник,

Последствията от неолиберализма: влошаване на социалните и икономическите условия

1. Подчертава, че ЕС страда от все повече бедност, несигурни работни места и неравенства; това положение може да се влоши, като се има предвид, че последните прогнози сочат тенденция към рецесия и увеличаване на безработицата през 2009 г. с около 3 и половина души;
2. Припомня, че увеличаването на бедността, несигурните работни места и неравенствата датират отпреди настоящата икономическа и финансова криза; следователно отхвърля всеки опит настоящата икономическа криза да бъде използвана като оправдание за сегашните социални и икономически обстоятелства;
3. Подчертава, че настоящата криза показва не само провала на дясноориентираните политики, на преобладаващия неолиберален фундаментализъм и съответната политическа програма и невъзможността му да посрещне проблемите на работниците и хората от народа, но също така нанася тежък удар на мита за триумфацията на капитализъм;
4. Осъжда и отхвърля опитите на ЕС да мистифицира истинските причини за кризата и да оправдае не само самата капиталистическа система, но и да отхвърли собствените си отговорности; изтъква в този смисъл продължаващите политики за насърчаване на финансовото дерегулиране, либерализиране на пазарите и приватизация на

обществените услуги, либерализиране на световната търговия, дерегулиране на трудовите отношения и подкопаване на правата на работниците, включени в Лисабонската стратегия и в Европейската стратегия за заетостта; тези политики насърчават натрупването на огромни печалби от големи икономически и финансови групи, образуването на големи монополи и влошаване на стандартите на живот на работниците и хората от народа;

5. Подчертава, че настоящата криза на капитализма крие сериозни рискове от задълбочаване на икономическите и социални проблеми, които не могат и не бива да бъдат подценявани;

6. Отбелязва, че последните развития в националната и международната ситуация показват, че въпреки предоставянето на милиони евро и долари за спасяване на финансовата система, кризата продължава и на хоризонта все още се очертават мрачни перспективи за обширна икономическа рецесия; посочва, че действителността показва, че мерките за рекапитализация на финансовата система не са достатъчни и че трябва да бъдат приложени спешни мерки за борба с причините, които стоят в корените на кризата, която не е единствено финансова;

7. Подчертава, че мерките, одобрени на последния Съвет през декември далеч не предоставят подходящ отговор на причините, които са в основата на настоящите кризи; припомня, че т.нар. европейски план за икономическо възстановяване ще се финансира основно от всяка държава-членка, което илюстрира значението на така наречената "европейска солидарност";

8. Изразява съжаление, освен това, по повод позициите на Съвета и Комисията, в съзвучие с Business Europe, които се състоят в използване на настоящата ситуация, за да се даде още по-силен тласък на подобни политики, закрепени в Договора от Лисабон, които подхранват спекулации и увеличават експлоатацията и, които предизвикаха изключителния мащаб на настоящата криза; изтъква, че поддръжниците на подобни политики в момента работят, за да гарантират, че в същността си нещата да останат непроменени;

9. Счита за неприемливо под предлог, че предстои криза за пореден път да се очакват работниците, дребните предприемачи, земеделските производители, фермерите, младите хора и жените, да принесат тежки жертви; счита, че да се продължава по този начин означава да се добавя криза към кризата;

За Европа на заетостта с гарантирани права и за подобряване на условията на живот на работниците и хората от народа

10. Потвърждава ангажимента си за Европа на сътрудничеството, социалния напредък и равенството, която насърчава опазването на околната среда и зачитането на демокрацията, солидарността и мира;

11. Призовава да се прояви уважение спрямо демократичната и суверенно изразена воля на народите на Франция, Нидерландия и Ирландия, които отхвърлиха по-неолиберален и милитаристичен ЕС, като казаха "НЕ" на "Европейската конституция" и на Договора от Лисабон;

12. Призовава за незабавното отхвърляне на Лисабонската стратегия и неолибералната

й програма като първа стъпка към необходимото скъсване с настоящите политики;

13. Подчертава, че справянето с проблемите и потребностите на работниците и хората от народа не следва да води до повече регулация или преформулиране на капиталистическата система, а през преобръщане на макроикономическите политики и защита на заетостта и правата на работниците;

14. Призовава държавите-членки да защитят производствените си сектори и да защитят заетостта; обръща внимание на продължаващите доклади относно загуба на работни места в ЕС, което налага бърз и адекватен отговор;

15. Потвърждава необходимостта от алтернативна политика, насочена към подобряване на условията на живот на работниците и населението, като гарантира справедливо разпределение на приходите, стимулира икономическата дейност, създава работни места, укрепва ролята на държавата в икономиката, засилва търсенето, стимулира растежа на микро, малки и средни предприятия и укрепване на инвестициите, като същевременно отчита потребностите и особеностите на всяка държава-членка.

16. Призовава Съвета на своето пролетно заседание да приеме незабавно „Европейска стратегия за солидарност и устойчиво развитие“ основана на горепосочените принципи с нов набор от икономически, социални и екологични политики с цел насърчаване на инвестициите в:

- (i) качеството на труда във всички негови аспекти (трудови възнаграждения, стабилност, условия на труд и обучение) и в повишаването на квалификацията с цел да се осигури добре обучена и висококвалифицирана работна сила,
- (ii) основната инфраструктура и в инфраструктура, която подкрепя промишлеността,
- (iii) обществените услуги с цел да се подобри тяхното качество,
- (iv) стабилна политика в областта на сближаването с цел да се насърчава социалното и икономическото сближаване,
- (v) защитата на околната среда и в съобразени с околната среда технологии,
- (vi) повишаване на трудовите, социалните и свързаните с околната среда и безопасността стандарти с цел да се постигне хармонизация на възможно най-високи стандарти,
- (vii) социалната икономика,
- (viii) социалната закрила с цел да се изкорени бедността и да се води борба срещу социалната изолация,
- ix) научни изследвания и иновации, финансирани от публичния сектор с цел да се гарантират ползите от тях за всички,
- x) насърчаване на културата, спорта и гражданското участие,
- xi) прекратяването на "финансиализацията" на икономиката;

17. Счита, че Пактът за стабилност и растеж трябва да се анулира успоредно с въвеждането на Пакт за заетост и растеж, който ще укрепи обществените инвестиции, ще повишава ефективността и ще определя конкретни икономически, социални и екологични критерии, съобразени със специфичните потребности на всяка държава-членка, като по-специално се цели намаляване на безработицата;

18. Призовава Комисията и Съвета да направят повече в тази насока като разработят

"Европейска инвестиционна програма за устойчиво развитие, заетост и социална интеграция", съответстваща на най-малко 1% от БВП на ЕС, която следва да бъде допълнена чрез установяването на сходни обществени инвестиционни програми от страна на държавите-членки, с цел стабилизиране на икономиката, противодействие на изменението на климата и насърчаване на цялостната заетост с висококачествени работни места и социални права;

19. Подчертава необходимостта от ефективни мерки, за да се гарантира спазването и укрепването на правата на работниците, да се осигурят достойни доходи на работниците и по-специално на жените, да се гарантира правото на безопасни и здравословни условия на труд, социална защита и свобода на сдружаване в професионални съюзи, и за насърчаване на премахването на всички форми на дискриминация между мъже и жени на работното място;

20. Подчертава необходимостта от приемане на неотложни мерки, които да насърчат увеличаване на покупателната способност с оглед стимулиране на търсенето и насърчаване на икономическите дейности в глобален аспект,

21. Призовава държавите-членки да приемат политики за възстановяване на заплати и пенсии, като променят системата печалбите от производство да се предоставят на работодателите и допринесат за по-голяма справедливост при разпределянето на благата, подобрят стандарта на живот на работниците и пенсионерите, и икономическото възстановяване;

22. Обръща специално внимание на положението на засегнатите от безработица работници, които се нуждаят от допълнителни и неотложни мерки, например, чрез разширяване на критериите за отпускане на помощи за безработица и тяхната продължителност; счита за неприемливо използването на кризата като извинение за работодателите да уволняват хиляди работници;

23. Подчертава, че не съществува отговор на кризата и нейните последици без повишаване на общественото благосъстояние; призовава държавите-членки да засилят социалните функции на държавата и системите за социална защита; да увеличат обществените инвестиции за оборудване, най-вече в яслите и домовете за възрастни хора; да развият политика в областта на жилищното настаняване, която да гарантира правото на настаняване за всеки; да защитят и развият услуги в областта на общественото здравеопазване и да засилят държавното образование;

24. Подчертава необходимостта от укрепване на обществената система на социална сигурност, която зависи също и от подобряването на заплащането; изтъква, че на пенсионните фондове и по-специално на професионалните пенсионни фондове не трябва да се разрешава да инвестират във финансови продукти като хедж фондове и инвестиционни фондове с частен капитал, които носят системни рискове, тъй като фалитът на тези фондове би оказал вредно влияние върху пенсиите;

25. Призовава Съвета да начертае също амбициозна цел за намаляване на броя на лицата, засегнати от бедност и за изкореняване на така наречените "работещи бедни"; подчертава, че това изисква комбинация от по-добро заплащане и достъп до свободни, качествени и универсални обществени услуги;

26. Потвърждава, че се противопоставя на проекта за директива относно работното време и призовава за оттеглянето на това предложение; призовава също така Съвета да

поеме сериозен ангажимент за намаляване на работното време без намаляване на заплащането и призовава държавите-членки да координират усилията си за постепенно намаляване на работното време, така че да се постигне краткосрочната цел от 35 часова работна седмица;

27. Призовава държавите-членки да изоставят подхода, основан на съчетаване на гъвкавост и сигурност и да приемат мерки за борба с несигурността, като гарантират че временните форми на заетост не се приемат в случаите, при които работата, която следва да се извърши, е постоянна;

За Европа на икономическия, социален и екологичен напредък

28. Призовава държавите-членки да укрепят ролята и намесата си в стратегически области и сектори на икономиката, особено в енергетиката, комуникациите и транспорта и да заемат доминираща и стабилна позиция във финансовия сектор;

29. Изтъква значението на обществените услуги за насърчаване на социалното, икономическото и териториалното сближаване в ЕС; подчертава, че публичните структурни сектори следва да не бъдат отворени за конкуренция, а по-скоро да бъдат собственост и под управлението на публични органи, като това е единственият начин да се осигури качеството, наличието и достъпната цена на предоставяната услуга и следователно да се гарантират правата на потребителите;

30. Подчертава, че бюджетът на Общността следва да бъде използван по начин, който да отдава приоритетно значение на политиките на реална конвергенция, основана на социалния напредък и запазване и насърчаване на потенциала на всяка държава, устойчивото използване на природните ресурси и опазване на околната среда, като целта е постигане на реално икономическо и социално сближаване;

31. Предлага преориентиране на целите на структурните и кохезионните фондове с оглед ефективното намаляване на регионалните различия, насърчаване на икономическото и социално сближаване и реалната конвергенция и изоставянето на постоянната им "лисабонизация";

32. Призовава Съвета на пролетното си заседание да разгледа неизпълнените ангажименти в съответствие със Заглавия 1 и 2, и да приеме мерки за гарантиране на цялостното прилагане на структурните и кохезионните фондове; в тази връзка призовава за увеличаване на размера на общностното финансиране и за изоставянето на правилото $n+2$ и $n+3$, приложими спрямо тези фондове;

33. Предлага приемането на специфични мерки за микро, малките и средни предприятия, като намаляване на разходите за енергия, комуникации и магистрални такси; признава че мерките за улесняване на достъпа до кредити имат важно значение, но счита, че те ще внесат малка промяна, особено за микро, малките и средни предприятия, ако не се подобрят покупателната способност и търсенето от страна на потребителите;

34. Призовава за нова политика на инвестиции в промишлеността, която да се възползва от природните ресурси и от производствения капацитет на всяка държава-членка;

35. Настоява за защита на производствените сектори, като се започне от незабавна прогнозна оценка на най-податливите на кризата сектори; призовава за нова общностна

програма за подкрепа и развитие на производствените сектори във всяка държава-членка, като по този начин се допринесе за създаването на работни места и съживяване на икономиката;

36. Призовава за задълбочена реформа на общата селскостопанска политика и политиката в областта на рибарството, като се гарантира продоволственото осигуряване и суверенитета на всяка страна, като се насърчават обществени проекти и се подкрепят микро, малките и средни предприятия, кооперативи и местни органи; като се концентрират средства на Общността в тази насока и се коригират регионалните асиметрии;

37. Потвърждава искането си за създаване на регулаторна рамка на равнището на ЕС с цел да се санкционират преместванията на дружества в и извън ЕС и за мерки, които да възпират преместването на дружествата, по-конкретно като обвързват подкрепата на Общността с условието да бъдат изпълнени задължения като защита на трудовата заетост и на местното развитие, и да възпрепятстват многонационалните корпорации да продължават да действат в абсолютна безнаказаност;

38. Призовава Комисията да предложи мерки, които подчиняват вносните продукти/стоки, пуснати на вътрешния пазар, на същите изисквания, приложими за стоките, произведени в различните държави-членки;

39. Призовава за системно наблюдение и контрол на внесените стоки и за приемането на предпазни мерки, при необходимост;

40. Призовава Комисията да разработи нова политика за международна търговия, която да дава възможност на предприятията и стопанските дейности, създаващи работни места, да оцелеят и да се развиват, да подобряват условията на труд, да защитават и продължават да изграждат социалните права, както и да опазват ефективно околната среда;

41. Счита, че последният провал на търговските преговори в рамките на СТО показва, че Европейският съюз трябва да преразгледа политиката си относно международните търговски преговори, и настоятелно призовава ЕС да представи нови предложения за бъдещи многостранни търговски преговори с оглед приемането на регулаторни и стабилизиращи механизми за справедлива международна търговска система, насочена към борба със световни проблеми като бедността, липсата на развитие и независимост по отношение на храните, повишаването на цените на хранителните продукти, епидемиите, безработицата и преместването на предприятия, разрушаването на околната среда и изменението на климата,

42. Споделя схващането, че държавите-членки и ЕС трябва да положат големи усилия да прекратят зависимостта си от изкопаемите горива и да преобърнат настоящата недопустима тенденция; подчертава, че устойчивостта на околната и социалната среда трябва да заема централно място в програмите на ЕС и на държавите-членки за публични инвестиции; отбелязва, че инвестициите следва да се придружават от насърчаване на използването на възобновяеми енергийни източници, разделяне на икономическия от енергийния растеж, подобряване на енергийната ефективност и насърчаване на пестенето на енергия, придружени от развитие и социален напредък;

43. Насърчава държавите-членки да проучат и приемат допълнителни мерки в подкрепа на крайния потребител, като по този начин стимулират използването на по-екологична

енергия и енергийната ефективност в различни области като жилищното строителство, оборудването или автомобилния парк, чрез общностна подкрепа, когато такава е необходима;

44. Призовава за повече подкрепа за инвестиции, които насърчават намаляването на отпадъците, повторната употреба и рециклиране на материалите, и намаляване и преработка на опасните промишлени и токсични отпадъци;

45. Подчертава, че уставът на ЕЦБ следва да бъде преразгледан, за да се гарантира, че политическият контрол върху ЕЦБ е в ръцете на държавите-членки, както и че следва се преразгледат паричната ѝ политика и насоки в полза на силен икономически растеж и заетост;

46. Приветства намаляването на лихвите, предприето наскоро от ЕЦБ, и призовава ЕЦБ да продължи да следва по-мека парична политика, с цел да се противопостави на задаващия се икономически спад; критикува факта, че намаляването на лихвите дойде твърде късно, за да окаже по-големи положителни ефекти;

47. Изтъква, че на ЕИБ и ЕБВР трябва да се предоставят необходимите ресурси за драстично увеличаване на техните кредитни линии при много ниски лихви за МСП, местните органи и обществени проекти, екологично производство и услуги, социални и здравни услуги и др., при условие че те създават висококачествени работни места със социални права и достойни условия на заплащане и труд;

48. Призовава държавите-членки да разработят мерки за посрещане на увеличаващото се задлъжняване на семействата и да помогнат на семействата и малкия бизнес да се справят с жилищните и бизнес-кредити, включително чрез определяне по административен път на маржове (граници), комисионни, лихвени проценти и достъп до условията за кредитиране;

49. Призовава Комисията и държавите-членки да приемат мерки за премахване на данъчни убежища/офшорните финансови центрове, да въведат данъци върху валутните операции ("данък на Тобин") и операции на фондовите борси (включително извън борсовите сделки), и да увеличат данъчното облагане на големите икономически и финансови групи; изисква от Съвета, Комисията и държавите-членки да се ангажират твърдо с премахването на данъчните убежища и офшорните дейности в световен мащаб;

50. Предлага установяване на нов световен ред в рамките на ООН, който да защитата по-честните и справедливи икономически отношения, да гарантира достъпа до храни, вода и енергия и запазването на тези ресурси, да подобрява условията на живот, да се бори с глада, бедността и болестите; подчертава също необходимостта да се гарантира зачитането на суверенитета, укрепването на мира и сътрудничеството между народите, демократизацията на ООН и спазването на устава на ООН;

51. Изтъква, че въпреки необходимостта от преразглеждане на международната парична и финансова система и действия за борба с привилегированото положение на долара, това не може да бъде осъществено чрез изкуствено възстановяване на еврото за сметка на отслабването на икономиките на ЕС;

52. Изразява съгласие с необходимостта от стабилизиране на финансовата система, но счита, че това изисква ясни правила и ангажименти, и справедливо заплащане на

обществени средства, както и гарантиране на съответните санкции за лицата, отговорни за злоупотреби и спекулация;

53. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията и парламентите на държавите-членки.